

Ai có th@ làm th@ng kê, t@ng k@t xem t@ ngày quê h@ng chúng ta sa vào th@m ho@ Cộng Sản, có m@y ch@c tri@u ng@i, không nhi@u thì ít, không tr@c ti@p thì gián ti@p, là n@n nhân c@ a đ@ng gi@c VC? Khó khăn h@n n@a là tr@ng h@p c@ a hàng tri@u gia đình, hoàn toàn b@ tan nát. Dù sao, chúng tôi thi@t t@ng, khi mang trong lòng m@i "thù nh@ n@ n@i c@" thì l@ ra, t@t c@ các n@n nhân đ@u có ý chí, Cộng Cộng h@ng say. Nh@ng kh@ng hi@u sao, có nhi@u tr@ng h@p, h@i l@i cúi đ@u s@ng trong ô nh@c, làm tôi t@ cho k@ thù, ph@n b@i đ@ng bào, "vong ân b@i nghĩa" v@i ông cha?

Câu chuyện "Oan Hận Ngại Cha Trong Ngày Vui Độc lập"—kh@i đ@u năm 1945 và k@t thúc năm 1975—là tr@ng h@p đ@i n@ hình cho nhi@u tr@ng h@p kh@c nhau. Trong đó có n@i oan khiên c@ a ng@i cha là h@c gi@ Ph@m Qu@nh và s@ vi@c ô nh@c c@ a ng@i con là "nh@c s@i v@ m" Ph@m Tuyên.

Còn th@m c@nh nào ô nh@c h@n cu@c đ@i c@ a Ph@m Tuyên? Sau khi đ@ng gi@c VC đã gi@t cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đ@t n@i c@ tan hoang, làm cho đ@ng bào VN kh@n kh@ thì Ph@m Tuyên l@i đ@i làm tôi t@ cho k@ thù, vi@t bài hát m@ng VC chỉ@ m@i c@ m@i n@ Nam ngày 30.4.1975:

"Nh@ có bác H@ trong ngày vui đ@i th@ng...
L@i Bác d@ y đã thành ch@n th@ng huy hoàng
Ba m@i i năm đ@u tranh giành tr@n v@n non sông
Ba m@i i năm Dân Ch@ Cộng Hòa,
Kháng ch@n đã thành công"

H@n h@n, "ngày vui" @y là ngày vui c@ a đ@ng gi@c VC. Ngày "đ@i th@ng" @y là ngày đ@i th@ng c@ a Qu@c T@ Cộng Sản—do Nga T@u đ@i u khi@n.

L@ d@ h@u là trong cu@n "Ch@ Nghĩa Qu@c T@ Vô Sản", đ@ng gi@c VC đã kh@ng đ@nh, chúng là "m@t đ@n v@ c@ a đoàn quân Qu@c T@ Vô Sản". Còn H@ Chí Minh, c@n c@ vào th@ c@ a chính h@n vi@t cùng nhi@u tài li@u kh@c c@ a đ@ng VC thì ai cũng th@y, h@n là 'Đ@i Di@n' c@ a Qu@c T@ CS, l@nh l@i ng c@ a QTCS, làm theo l@nh c@ a QTCS.

Nói cách kh@c, H@ là tay sai c@ a Nga T@u, kh@ng h@n kh@ng k@m. Chính H@ đã đ@ l@ vai trò tôi t@ h@n khi tuy@n b@:

"Nh@n ch@ th@ c@ a Qu@c T@ Cộng Sản đ@ gi@i quy@t v@n đ@ cách m@ng @ n@i c@ ta, tôi đã hoàn thành nhi@m v@".

Hai ch@ "cách m@ng" trong câu nói c@ a h@ H@ có nghĩa là "cách m@ng v@ s@n". Đó là vi@c áp đ@t ách đ@ h@ M@c-L@enin trên quê h@ng chúng ta.

Oan Hận Ngùi Cha Trong Ngày Vui Đôi Thống

Tác Giả: Trần Quốc Kháng

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 00:59

Trong 30 năm chiến tranh, đôi i chiêu bài "đánh Pháp chặng Mô", Quốc Tự CS đã sập đường đòn ném bom chúng làm bãi chiến trống. Quốc Tự CS đã đem "núi xương sông máu" cõa dân tộc VN, lót đường cho chế nghĩa phi nhân Mác-Lênin hành trống. Kết quả hiện thời là hàng chục năm trôi qua, sau khi năm chiến tranh chấm dứt, VN vẫn là nỗi nghèo khổ, lõm than và nihil tò doan xã hội nhốt thời gian.

Vì vậy, khi VC tung ra bài "Nhà Có Bác Hồ Trong Ngày Vui Đôi Thống" thì dân chúng VN, đồi kháng bỗng cách đồi ngược tất cả lời ca cho đúng với sự thật trong lịch sử.

Đa số dân chúng trong chung đồi VC, đều nghe trộm nhau từ tay chổi ngoài đồi ngang, nghêu ngao hát—sau Tháng Tám Đen 1975:

"Nhà có bác Hồ trong thùng phi đầy nắp
Lại Bác nay trở thành thi hoàc trong thùng
Ba mươi năm Bác làm tan nát non sông
Ba mươi năm Dân Chợ Cảng Hoà chổi thổi..."

Trong ngày 30 tháng 4, nỗi buồn ngùi con là Phan Tuyên vui mừng ca hát "nhà có bác Hồ trong ngày vui đồi thống" thì ngùi i, oan hận cõa ngùi cha là Phan Quanh, ôt hòn phai cõm thổi, vã ngùi ngùi, vã tui nhùc. Ngùi ngùi trộm cõi nhà tan". Tôi nhùc vì có đõa con đi làm tôi tui cho kinh thudu, phan dân hãi nỗi mà lõi tõi là vinh!

Văn Nhân Sinh Tự c Tự

Trong thời gian trống đây, nhùu cây bút lão thành đã viết bài nhùm minh oan cho hòn giò Phan Quanh. Võn đõ này, chỉ c chõn số đuõc lõi ch số phát xét công minh. Tuy nhiên, khi đõ cõp đõ chuyõn "Văn Nhân Sinh Tự c Tự" thì thiết trống, cũng cõi nhùc lõi vài nét đõi cuõng või ngùi quá cõ.

Qua Văn Học Số VN, nhùu quý või còn nhù, Phan Quanh là ngùi có công rõ tõi lõi trong văn học. Võn là ngùi uyên thâm Nho Giáo và triết học Tây Phương, hòn giò Phan Quanh còn tõi nghiệp trống Thông Ngôn (Collège Des interprêtes) năm 1908. Ông đõi cõi bõ nhùm làm viõc trống Việt Nam Đông Bác Cõ. Năm 1917, ông là chõi biên và là linh hòn cõa Nam Phong tõi chí. Năm 1919 ông sáng lập hõi Khai Trí Tỉnh Đõc. Cõi hai tõi chõi văn hóa này đã "vang bóng mõt thõi" trên hai miõn Nam Bõc VN.

Năm 1932, ông đõi cõi vua Bảo Đõi mõi vào kinh đô Huõ, giò chõi või Thủ õng Thủ Bõ Lõi—tõi õng đõi või Thủ õng Chính Phủ hiõn thõi.

Đõn năm 1945, Việt Minh Cõng Số nõi dõi cõi p chính quyõn. Hòn giò Phan Quanh bõi bõn cõi đõ Trõn Huy Liõu, nhùn lõi nh cõa Hồ Chí Minh, đõn kinh đô Huõ, ép buõc vua Bảo Đõi trao õn Tín.

Chúng còn bặt hicc giỗ Phòm Quanh cùng nhieu nón nhân khác, trong đó có hai cha con ông Ngô Đình Khôi—bào huynh của cõ Tông Thống Ngô Đình Diệm—đem vào rồng, đập bể sét, rồi chôn vùi trong nóm mồ tòp thò vãi bồn án “Viết gian”!

Ai can tòi Viết gian? Nếu hicc giỗ Phòm Quanh can tòi “Viết gian” vì theo hicc “Trống Thông Ngôn” rìi làm việc cho vua Bùi Đô thi Hồ Chí Minh can tòi gì khi khi làm bồi cho thòc dân Pháp trên tàu L'Admiral La Touche Tréville?

Sau khi đón Pháp, Hồ viết thò van xin bồn Thòc Dân cho vào hicc nóni trú tròi “Trống Thông Thủc Đôa”. Nhó vây thì rõ ràng, sau giỗc mòng làm tay sai cho Pháp không thành, Hồ xoay sang làm tay sai cho Đô Tam Quốc Tù CS.

Còn trong lãnh véc báo chí, hicc giỗ Phòm Quanh là ngòi i có công hay có tòi? Chúng tôi xin nêu lên nhón xét cõa nhòng cây bút lão thành:

Trên trang 939 cõa cuộn "Thành Ngòi, Đôn Tích, Danh Nhân Tù Đôn" Quyển II, xuôt bồn tòi Sài Gòn năm 1967, sốn giỗ là giáo sõ Trinh Văn Thanh—ngòi i bết đòng chính kién vây hicc giỗ Phòm Quanh mà cũng phòi nhìn nhón:

"Trên lãnh véc văn hoá, Phòm Quanh xứng đáng là mót kién tòi ng có đò năng lõc, tài ba đò đòi u khién mót cõ quan ngôn luõn và có công rốt lõn trong viéc phát huy nhòng khõ năng tiém tàng cõa Viết Ngòi và xây dõng mót nón móng võng chõc cho Quốc Văn, bõng cánh tòi bõi vây nhòng tinh hoa mà ông đã rút tòi, trong nhòng tòi tòi ng và hicc thuột cõa Âu Tây".

Trên trang 76 cõa cuộn "Nhà Văn Hồ Đôn" Tòp I, sốn giỗ là nhà văn Vũ Ngọc Phan, đã nêu nhón xét véc hicc giỗ Phòm Quanh:

"Ông là ngòi i chõ tròi ng cái thuyết: đõc sách Tây là đõ thâu thái lõy tòi tòi ng, lõy tinh thòi n văn hóa Âu Tây đõ bõi bõi cho nón Quoc Văn còn khién khuyết, đõ chõn lõy cái hay cõa ngòi i mà dung hoà véc cái hay cõa mình, ngõ hõu gìn giỗ cho cái hicc cõa mình không mót bồn sõc, mà véc n có cõ tién hoá đòi cõ".

Hồi đõu năm 1999, chúng tôi đõi cõ biết thêm 2 nhà văn khác là cõ Mõc Kinh & Luân Đôn và cõ Duy Xuyên & Houston, Hoa Kõ. Cõ Mõc Kinh viết bài "Nói Oan Khiên Cõa Nhà Hicc Gõa Phòm

Tác Giả: Trần Quốc Kháng

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 00:59

Quênh", đăng trên tờ Viết Báo ở Houston số 71. Còn có Duy Xuyên thì viết bài "Đất Lò Hỏng Cũ Số 9". Trên trang 84 của tờ VB số 72, có Duy Xuyên đã nêu lên nhận xét về hòn giềng Phùm Quênh:

"Một người chửi dùng cây viết tó đâm thêm đâm nét dòng văn hóa Tự Tiên, người đã mến bà từ cõi Tô Tôn thuyết phật pháp trả lời hồn người nói trả cho quê hương, người đã hét lòng cúc cung tòn tợn phò vua trả hồn loan từ 1932 cho đến 1945, trung quân ái quoc mệt lòng mệt dỗ, vì đã thầm nhuộm Nho Giao, lạy tam cõi ngũ tháp làm chuông, nhưng buôn thay, người quân tử g López lúc nhieu nhũng, cây bút làm sao chêng lời mắng tếu, lúu đùn cưa bén vô líu đùu đùng xó chửi".

Quê thết là nhau vậy, dùn đùu "bén vô líu đùy" là Hồ Chí Minh. Trong những năm đầu của thời hoà Cảng Sihanouk, ngoài việc thiêu hòn giềng Phùm Quênh, quốc tịch Hồ Chí Minh còn là thời phom trong các vụ thiêu Đắc Huân Phú Sihanouk, các ông Lý Đông A, Trương Tấn Anh, Hoàng Đạo và Khái Hùng. Hàng ngàn chiến sĩ cách mạng khác, chửi vì có khuynh hòn giềng Quoc Gia, mà bao giờ lừa gạt và sát hại vô cùng dã man.

Tại sao, Trần Huy Liệu giờ cha của Phùm Tuyên mà lại còn bắt giam anh của Phùm Tuyên là Phùm Giao và cõi luôn chửi dâu của Phùm Tuyên nữa? Chuyện thật thóm xoay ra chửi vì, chửi dâu của Phùm Tuyên—vì ông Phùm Giao—là người đập nát tiếc trống Đèng Khánh. Trước đó, Trần Huy Liệu đã say mê, theo đuổi một thời.

Nhưng Liệu là kẻ vô luân nên bao "người đập" khinh bỉ. Khi "nàng" kết hôn với ông Phùm Giao thì Liệu "ôm hồn ngần thu", mong đợi có dịp trả thù. Dập lý đã đập nát khi Cảng Sihanouk chính quyền năm 1945. Cố Duy Xuyên đã nêu lên nhận xét về hành động đùu cáng và tàn ác của Trần Huy Liệu:

"Chửi vì không lý do gì người mõi mõi mà Liệu đã nát lòng làm tan nát nhà hòn Phùm và đập liều vùi hoa đùi thoả mãn thú tính của một tên vô líu".

Câu chuyện đùu cáng, bắt nhân không ngóng đó. Sau khi "người đập" qua tay Trần Huy Liệu thì lối lết vào tay quốc tịch Hồ Chí Minh. Vì biết ý hòn Hòn thèm muôn người đập nên Liệu tức giận, chửi "nàng" đập Phùm Chửu Tzech "làm quà" biếu Bác đùi Bác thoả mãn nhục cõi!

Nhưng vẫn rõ ràng, VC đã làm gia đình hòn Phùm tan nát. VC đã làm đùt nõi cõi tan hoang. VC đã làm đùng bào lõm than, nghèo khát. Mang mõi "thù nhà nõi nõi" rõ ràng nhau mà Phùm Tuyên lối cúi đùi, đi làm tội tặc cho Cảng Sihanouk, viết lối ca "Nhau Có Bác Hòn Trong Ngày Vui Đôi Thống" thì còn ô nhục nào hồn! Nhiều người bao rồng "cha nào con nõi", nhưng trong câu

chuyện này thì hận nhiên là trái ngược: "Văn Nhân Sinh Tộc Tộc".

Luận Cử Suy Kim

Thật ra, câu chuyện nêu trên chỉ là câu chuyện điển hình. Vì nó chính yếu đặc biệt nêu lên: Tối ngày "nước mắt nhà tan" đón nay, có bao nhiêu người, thay vì nung nấu trong lòng mãi "thù nhà nước", chúng lối chí đế Mafia VC thì lối bắt tay thân thiến, hõng ống chiêu bài cắp kinh thù tung ra? Nguyên do nào làm họ mù quáng? Họ không còn nhận biết người cắp bẩn thân họ, cắp gia đình họ là những người nhân đau thương cắp đồng giặc VC?

Quỷ thật là nhát vây. Trong 2 năm 1945-1946, hàng trăm ngàn người có ông cha đã bị VC sát hại, trong các "chiến dịch" tiêu, ám sát hay chém giết tội phạm khi VC nazi lên cầm đầu chính quyền. Trong những năm "Cải Cách Ruộng Đất", hàng triệu người có cha mẹ bị VC cầm đầu hành quyết, rủi đem ra đều trúng hành hạ trúng khi giết hại hay tống giam.

Hồi Tết Mậu Thân năm 1968, hàng chục ngàn người có thân nhân bị VC sát hại tiếp tục Huỷ. Khi tiếp là sau khi miền nam thất bại năm 1975 thì con số phỏng đoán không còn xác minh "hàng triệu" người nữa. Mà xác minh "hàng chục triệu" người—có ông bà, cha mẹ, vợ hay chồng, anh hay em, họ hàng hay bạn bè v.v. bị VC đày đến chết trong tù hay bị VC xô đẩy vào đống cùng, nên sa vào thảm họa trên hành trình vượt biên tỵ nạn.

Đến nay thì hàng chục năm trôi qua. Nhiều người bị tiêm nhiễm m "nước độc trí vẩn" cắp VC cho riêng, đó là chuyện "hận thù trong quá khứ, nên bị qua đòn hõng vĩnh viễn". Chúng tôi xin không đính rõ ràng, bốn tính con người, khi bịt yêu quý điều THIẾN thì tuyệt nhiên, sẽ ghê tởm nhũng điều GIẢN dại và HƠN THÙ nhũng kẻ gây ra tội ÁC. Mà VC là bẩn đái gian, đái ác. Nên ai có lòng tri cũng phải hận thù VC. Do đó, nếu thời họ cha anh chắp xoá bẩn đòn cắp đế Mafia VC thì thời họ con em sẽ nỗi tiếc, chặng Cổng đòn cùng, cho đến khi nào đòn giặc VC không còn hoành hành thì đát nỗi ta mới có Dân Chủ Tự Do. Đóng bào ta mới ấm no, hạnh phúc.

Đó là điều số đòn. Rất số đòn trong đời sống. Chỗ tiếc ròng, trong khi đòn giặc VC có số trúng đái gian đái ác, nhất là kẻ thuở "lão già đái trai" rết thiến nghẹo thì tình trang dân trí cắp khá đông đòn bào VN lối "thấp kém".

Trong đó, người thì nhát dại dại tin; người thì cuồng sảng chắp biết "giá áo túi cát"; người có bông cắp chuyên môn cao, tinh là "trí tháp", nhưng lối chí biết "vinh thân phì gia" hay "cháy nhà hàng phè bình chân nhát vãi"! Mặc dù, tất cả các thành phần kể trên, đều là thành phần thiến số, nhưng đã đón đòn hận quay: Mặc dù VC hất chiếu bài này đòn chiếu bài khác!

Đây là chấn kinh, nhung ngùi sa vào trống hòp nhung "nhung sỹ vòm" Phòm Tuyên—sau khi VC đã giết cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đất nước tan hoang, làm cho đồng bào VN khốn khổ—mà lối bút tay, hòp tác thân thiến vui giặc dã man nhieu hình thức khác nhau. Chỗng lối, họ không biết, hay đã quên cõi ngục nấm cỏa bến thân hò? Chỗng lối họ lối không nhận ra, hàng chục triều đồng bào hiền nay, không nhieu thì ít, không trực tiếp thì gián tiếp, đều là nám nhân cỏa chố Mafia VC.

Nhin Lối Cõi Nguồn

Nhung dòng thòi gian thì vào đóm tháng 4 năm 1975, Quốc Tế Cộng Sản đã diễu diễn hàng chục sứ đoàn chính quy từ miền Bắc VN—với xe tăng T54, đòn pháo 130 ly, hỏa tiễn 122 ly và SA-7 cõi Nga Sô; với súng liên thanh AK và B40 cõi Tàu Cộng—đòn tiễn quân, đánh chiếm miền Nam. Tới sông Bến Hải đón mũi Cà Mau, dân chúng hoảng hốt. Họu nhung ai cũng hiếu rồng, miền Nam nhung bé, mà lối bờ cô thò, viễn trú Mở bờ cúp, súng đòn chòng còn bao nhiêu thì tột nhiên, VNCH sập xép đóm.

Thòm cõi nh "Tháng Tối Đen" diễn ra. Ở bờn tàu. Ở phi trống. Ở Toà Đô i Sông Mây. Dọc theo quõc lộ từ miền Trung vào miền Nam. Tông cõng mõi ngày, hàng trăm ngàn người chen lõn nhau, đập lên nhau, tranh giành nhau lên tàu, tranh giành nhau lên phi cõi, họa c liều chót dùng nhung chiếc thuyền bé nhung đóm vội vã tột đòn đòn!

Nhiều người từ Kontum, từ Pleiku, chởy ra Đà Nẵng. Cộng Sản chiếm Đà Nẵng, họ chởy vào Sài Gòn. Cộng Sản chiếm Sài Gòn, họ chởy lên Tây Ninh, băng qua biên giới, rồi vượt cõi ngàn dặm rồng núi ở bên Cao Miên, đón đón Thái Lan. Họ chởp nhung muôn vàn chông gai trên đòn lánh nám VC. Nào là thú đóm. Nào là Khô Me Đỏ dã man tàn ác... Nhiều thà chót còn hòn kéo dài cuõc sống lõm than trong chõ đòn Cộng Sản!

Đó là số thòt trong lõi ch sõ. Đó là két quõi cõi cuõc chõi 15 năm (1960-1975) do đòn Cộng Sản khõi xõi: Máu và nõi cõi mõt cõi a tù nhân đót đòn khõp nõi trong trại tù đòn. Máu và nõi cõi mõt cõi a đòn bào lai láng khõp nõi trên biển Đông.

Trong lõi ch sõ nõi cõi nhì, mõt ngàn năm giõc Tàu đõ dân ta, mõt trăm năm thòc dân Pháp giõy xéo đót nõi cõi ta, không ai thòy giõc ngoi i xâm nào ác đõc và xõo quyết bõng giõc Cộng. Chõa có thòi kõi nào, Xã hội VN có nhieu chuyõn vô luân, nhieu chuyõn bõt nhân nhung thòi "Xã hội Chõ Nghĩa".

Chỗng cõi điom hình là sau khi chõi mõt đòn cõi miền Bắc, VC đã chõi mõu, xách đòn ngõi i nghèo, đõu tõ ngõi i giàu. Thòm trống cõi p cuõi giõt ngõi i trong nhung năm "Cõi Cách Ruõng Đõt" diễn ra khõp nõi. Luân thòi ng đõ o lý trong xã hội tiêu tan. Con đõu tõ cha, võ đõu tõ chõng. Họ hàng

hoặc bận hữu nghi kỵ nhau, tị cáo nhau, hám hốc tranh giành nhau tống ly tống tí!

Sau khi chiếm đồi cát mìn Nam, VC “đánh tị sún” làm cho hàng triều gia đình tan nát. Đúng thoi, chúng đẩy đổ đồi trùm thù hàng trăm ngàn Quân Nhân, Công Chíc và Cảnh Sát VNCH trong ngục tù—người danh là trùi “hốc tlop cối tò o”. Thâm đồi cát và đồi cát nhét là chín dãch “Hoa Nở Vỡ Đêm”! Vì “Đồng” thua biệt, hàng trăm ngàn gia đình Quân Nhân, Công Chíc, Cảnh Sát VNCH, bỗn sa vào cảnh bẩn cùng. Khi người chung bỗn đồi cát trong tù thì người vui tròn nhà, biệt làm gì nuôi thân và nuôi con? Nên “Đồng” bèn bứt đèn xanh, cho cán bộ, bỗn đồi, hay công an đón nhà dã dã, hầm đồi và lõa gắt. Trừ cát cảnh “cây gậy và cỏ cà rốt” có bao nhiêu thiều phô, vui giỗ lòng son đất trong khi chung bỗn sa cỏ? Có bao nhiêu người đã “thay dãy đồi lòng”? Có bao nhiêu người bỗn sa ngã, hoặc bỗn lõa gắt?

Dù sao, lõi nói cõi tên thõ phõ Nguyễn Hõ vén là bỗng cõi hùng hõn cho thõ y, chín dãch “Hoa Nở Vỡ Đêm” là số thõt. Nhiều người còn nhớ, khi thõo luõn cùng đõng đõng vui cách đồi i xõ vui thành phõn “Quân, Cán, Cảnh VNCH” thì Hõ công khai bỗn rõng:

“Nhà cõi chúng: Ta ; vui cõi chúng: Ta lõ y; con cõi chúng: Ta sai; còn chúng: Ta cho vào tù trong nhõng khu rõng thiêng nõõc đõc...”.

Hiện thõi, hàng chíc năm trùi đã trôi qua—kỷ tõ khi chín tranh chõm dãt. Nõu phõng theo luõn đõi u cõi VC thì “dõi ánh sáng Mác-Lênin và tõ tõi ng Hõ Chí Minh”, nõõc VN đã “tiõn nhanh, tiõn mõnh, tiõn võng chõc” đõn mõc tiêu: Trung tâm mua bán nõ lõ, kõ cõ nõ lõ tình dõc và trù thõ, vui giõ rõ nhét thõ giõi.

Điền hình là kõ nghõ du lõ ch gõn liõn vui các dõch vui mãi dâm—do các công ty “Quốc Doanh” hay Công An và Quân Đội VC khai khác—là mõt trong nhõng tõ đoán do nhà nõõc XHCN chõ xõi ng, không thõ nào chõi cãi. Bên ngoài thì VC đóng kõ ch cõm đoán chuyõn mãi dâm. Nhõng thõc sõ bên trong, chúng muõn sõ dõng thân xác gái điõm, nhõm thu hút du khách làng chõi ngoõi quõc, kõm Đô-La, nuôi Công An và Bõ Đõi, bỗn vui chõ dõ.

Trong thõi XHCN thì “thõi ng bõt chánh, hõ tõc loõn”. Bên trên thì trùm Mafia Đõ làm chuyõn hõi dân hõi nõõc, dâng cõi lãnh thõ và lãnh hõi cho Tàu Cộng. Bên dõi thì trùm Mafia Đen là Năm Cam cùng ma cô, du đãng, cõi p trùm hoành hành.

Hõi đõu năm 2003 vui a rõi, báo chí VC đã tiõt lõ, có cõi ngàn cán bộ Cộng Sản, kõ cõ dõng viên cao cõi p—nhõ cõi u thõ tõi ng VC Võ Văn Kiết; Trần Mai Hõnh, Giám Đõc đài phát thanh VC; Phõm Sĩ Chiõn, Phó Giám Đõc Viõn Kiõm Soát Nhân Dân v.v.—đã đõ đõu, che chõ, hay đõng loõ vui trùm Mafia Năm Cam trong các “dõch vui”: Mãi dâm, tõng tiõn, thõ tiêu nhân chõng, cõi p

đoát tài sòn cùa dân, buôn lùu ma túy, buôn bán phòn và trộm thò ra ngoài quốc.

Thì mìn cùnh trên đất nước chúng ta, đói cùnng là nhó thò. Nên hình ảnh cán binh VC—chân đi "dép râu", đùu đùi "nón cùi" hay nón "tai bèo"—đã làm cho dân chúng VN ghê tởm:

Đôi dép râu dùm nát đùi son trộm

Nón tai bèo che khuất nón oai hùng lai

Vì "đùi son trộm bù dùm nát". Vì "oai hùng lai bù che khuất". Nên hàng triều ngùi Việt phòn bù "quê cha đất tổ", liều mình trùn chày VC. Theo Liên Hiệp Quốc phòn đoán thì tòng cùng có khoòng tám 6 đòn 7 triều thuyến nhân đã liều mìn vùt biên vùt biền. Nhóng chò có đòn 40% là đòn đùi cùn bùn bù Tù Do. Phòn còn lùi bù chòt vì đòn tàu lúc gùp bão. Vì hùi tặc giùt hùi, hay bù chúng bùt mang đi rùi biết tăm. Thị mìn cùnh đau thòng diòn ra liên tiếp khoòng 10 năm tròi. Máu và nùi mìn tìn cùa đòn bào tòn nòn lai láng khùp nùi trên biền Đông. Muôn ngùi khóc than ai oán. Tòn là gù đá cũng mìn lòng thòng. Thị mà VC lùi có thò buông lùi mìn mai đòn bào tòn nòn lúc sa vào thị mìn cùnh "thìn sùu quù khùc":

"Chúng là rác rùi, trôi dùt khùp năm châu bùn biền. Không ai thèm vùt. Nùu có vùt thì cũng vì bùt buùc".

Đó là lùi nói cùa thò tòng giùc VC là Phòn Văn Đòn. Tiếp đòn là Đò Mùi, cũng nhân danh là Thị Tòn, chòi bùi đòn bào tòn nòn thòm tòn:

"Chúng là bùn du đêng đĩ đìm, trùn chày theo Mù Ngùy ra nùi cùng ngoài đòn có bù thò a sùa cùn mà ăn".

Thì nhóng, khoòng 10 năm sau, bùn "lòng lang đùi thú" đánh hùi, biết trong túi ngùi tòn nòn có nhíu Đô-La thì chúng xoay chiùu 180 đòn, ngùi lùi ve vãn:

"Hùi là da thòt cùa chúng ta. Hùi là máu mìn cùa chúng ta. Hùi là khúc ruột cùa chúng ta ngoài ngàn đòn".

Quù thòt là "nói nhó Vù Mù", tràng tráo nhó thò là cùng! Vùy mà vùn có ngùi nghe!!! Chòng cù là nhíu ngùi đà xin kù thù cùp chiùu khán, "bù áo tòn nòn", mìn "áo gùm vù làng".

Ai Mùc "Áo Gùm Vù Làng"? Ai Đì Theo "Tùc Tù" Phòn Tuyên?

Đó là nhóng ngùi vù VN vùi chày đích đùi huênh hoang "cái tôi giàu sang phú quý"—trùc thòm cùnh lùm than nghèo khù cùa hù hàng hay bùn hùu và đòn bào quùc nùi. Thị mìn chí, mìn tìn ngùi cùn vô luân và bùt nhàn đòn đòn, vù VN vùi dã tâm, đi tòn nùi này đòn nùi khác đùi lùa gùt các thiùu nùi nghèo khù—muùn đì Mù; hay mua trinh tiùt cùa các trù thò; hoùc vui thú trên thân xác cùa các thiùu nùi bùt hùnh sinh ra trong thiùi XHCN!!! Nhíu kù thì vù VN thòng xuyên vì mìn y 'cô vù non', 'bù nhí' hoùc 'gái bao' thúc đùc!!!

Phòn chặng, tùt cù nhóng thành phòn này muùn quên "cùi nguùn tòn nòn VC"? Kù thì biùn thành "nhóng con kên kên" trùc cùnh khù đau cùa đòn bào. Kù thì biùn thành "Viùt Kiùu" đúng nhó ý bùn Mafia mong muùn. Tù trùng "áo gùm vù làng" đà góp phòn không nhó giúp VC vùa "đòn tiùng, vùa đùc miùng". Đùc miùng là "cùi mìn", là "đùi mìn", là "hoà hùp hoà giùi dân tùc"...

Đùc miùng là mìn nǎm có vài tòn Đô-la.

Hùn nhiên, VC sù dùng ngân khoùn ỳ đùi mua thêm súng đòn, tăng cùng phòn tiùn cho công an và bù đùi, đùi chúng có thêm sùc mìn, xiùt chòt công cùm Mác-Xít trên đùu trên cùngùi dân.

Đồng thời, VC còn dùng sỗ tịn “viết trứ” để đe dọa hoặt động “ném vùng” ở hòn ngoai; trả tịn cho bốn Việt gian cùng bốn bối bút—viết báo họ trêu nhangoi chiêu bài cưa mây tách cảng “chêng cảng cuối” và đánh phá nhangoi ngõi Quốc Gia chân chính, gây ra cảnh nỗi u nhối trong cảng đồng tộ nón. Họ quay là đồng bào chán nón. Ý chí đe dọa tranh cảng nhại tinh thần chống Cộng bỗn suy thoái.

Có lõi, quái gở nhặt trong khói lửa nón là hành động cưa mứt sỗ cùu Quân Nhân và Công Chánh “trả cùi đón gió”. Dùn đe dọa là vài ba Tướng Tá, đã có nhangoi hành động PHÂN PHÚC—không khác Phẩm Tuyên “vong ân bội nghĩa” với ông cha. Không hiểu nguyên do nào mà cùm quan cưa hòn đã bội tê liệt? Tê liệt đòn đòn không còn biết đòn liêm sỗ hay danh dẽ cùa chính bốn thân hòn!

Chêng cù là hòn đã hòn ngang quay kẽ xuyên tạc lõi ch sỗ cùa VC. Khi thì viết bài ca tòng tên quốc tặc Hồ Chí Minh và đe dọa giặc gian manh VC. Khi thì bùa chuyen trong “hòn ký” đe bôi nhại Chính Nghĩa cùa VNCH mà chính bốn thân đồng sỗ đã phoc vùi gùn hòn đòn ngòi.

Thêm chí, có kẽ còn tò ý “bôi tro trán trùu” vào mặt, đi vùi VN làm công cùa tuyên truyềnl cho giặc. Ởt hòn, tòt cùa danh tánh và hành động cùa hòn sỗ bùi “lùu xú vùn niên” trong sỗ sách.

Chỗ tịc rỗng, trong khi đe dọa giặc VC có sỗ trống đe dọa gian đe ác, nhặt là sách lõi c “Công An Trù” cùng kẽ thuột tuyên truyềnl đe “lùa già đe i trù” rết thiền nghèo thì tình trang dân trí cùa mứt sỗ khá đồng đe dọa bào chúng ta lùi “thấp kém”, nên cùa bùi lùa gùt hòn này đòn lòn khác.

Chỗ tịc rỗng, trong khi Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc càng ngày càng sáng tòi thì nhóm thiền sỗ cùu Quân Nhân và Công Chánh lõi “trả cùi đón gió” cùng vùi bùn “áo gùm vùn làng” đe “tiếp máu” cho VC – đáng kẽ nhặt là mồi i nấm vài ba tòi Đô-La.

Đó là vài nguyên nhân đe dọa hình đe “giúp” đe dọa giặc gian manh VC tiếp tục ném quyềnl cai trị trên đe dọa nõi c trong khi các nõi c CS Đông Âu và Đế Quốc Đế là Liên Bang Xô Viết đã tan rã tòi nỗi u nấm qua.